Een spoor achter de tribune (B2 · NT2 Dutch B2)

Tekst / Transcript

Achter de tribune van het dorpsstadion lag een strook grond die niemand ooit gebruikte. Sinds de gemeente daar een nieuw clubhuis wilde bouwen, werd er 's ochtends met machines gegraven. Karel, de terreinknecht, hield alles nauwlettend in het oog. Hij was vooral bezorgd over het speelveld, want de trillingen van het zware verkeer konden de grasmat beschadigen.

Op een woensdag ontdekte een van de graafmachinisten iets vreemds in de blootgelegde laag klei. In het natte oppervlak was duidelijk de afdruk van een grote poot te zien, met vier tenen en een brede hiel. Karel werd erbij geroepen en ging op zijn hurken zitten. Even later vond een tweede werkman precies zo'n spoor, een halve meter verder, parallel aan het eerste. Het leek alsof er ooit een dier in een rechte lijn langs de rand van een meer had gelopen.

De gemeente schakelde een archeoloog in, een vriendelijke vrouw die haar hele leven al over deze streek had gepubliceerd. Ze legde uit dat de waarschijnlijkheid dat het om echte sporen ging veel groter was dan de arbeiders dachten. De klei was namelijk in duizenden jaren nauwelijks verstoord. Ze trok een parallel met een vindplaats in Noord-Duitsland, waar tien jaar eerder vergelijkbare afdrukken waren aangetroffen. De hele omvang van de vondst was in het begin nog volstrekt onduidelijk; misschien lag er onder het veld nog veel meer verborgen.

De weken daarna veranderde het rustige dorp in een klein wetenschappelijk centrum. Studenten kwamen met emmers, zeven en camera's. Karel liep elke ochtend langs de opgraving en werd langzaam een soort gastheer. De plaatsing van de tenten was zorgvuldig bepaald, zodat het gras zo weinig mogelijk schade opliep. In de kantine hing sinds die zomer een oude wereldbol aan de muur, waarop een student met een viltstift een pijl naar het dorp had getekend. De grap was dat er nu eindelijk iets was waarmee het dorp op de kaart stond.

In oktober werd de opgraving afgerond en werden de kuilen weer gedicht. Wat achterbleef, was een merkwaardig gevoel van leegte: het terrein lag naakt en bruin, zonder tenten en zonder stemmen. Karel klopte op een van de betonnen buizen die waren blijven liggen en hoorde dat die van binnen hol was. Hij dacht na over de vraag in welke mate zo'n vondst een dorp werkelijk verandert. Het clubhuis kwam er uiteindelijk toch, maar met een vitrine bij de ingang.

Try our 6-step method for free and make these words stick.

Listen to this episode online: https://course.interactivelessons.nl/local/podcast/episode.php?id=29545

Start this course for free: https://course.interactivelessons.nl/mod/quiz/view.php?id=2056